

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/57/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1321010648
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marcela Kosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1321010648.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Marcely Kosovej a sudcov JUDr. Petra Šamka a JUDr. Jána Goliana, PhD., v trestnej veci obžalovaného M. N. pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b) Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T/103/2021 zo dňa 08.10.2021, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18.01.2022, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 46T/103/2021 z 08.10.2021 v celom výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému

M. N., nar. XX.XX.XXXX v F., bytom R., R. 8, tohto času vo výkone väzby v Bratislave od dňa 08.06.2021

u k l a d á

podľa § 208 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák., per analogiam, trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaný sa zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T/103/2021 z 08.10.2021 bol obžalovaný M. N. uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

Od presne neustáleho obdobia minimálne od septembra 2020 do dňa 06.06.2021 približne do 17:30 hod. v byte nachádzajúcom sa na treťom poschodí obytného domu na adrese O. 3, R. ako aj na iných miestach v Bratislave, kde sa počas tohto obdobia zdržiaval spolu so svojou manželkou a maloletými deťmi, týral svoju nevlastnú dcéru mal. E. M., nar. 13.09.2017 a to takým spôsobom, že ju pravidelne udieral po tvári otvorenou dlaňou, pričom jej takto spôsoboval viditeľné modriny a opuch tvárových častí, zároveň ju udieral päťou do rôznych častí tela, taktiež ju viac krát neprimeranou silou ťahal za vlasy, čím jej vznikla lysina s poraneniami vo vlasovej časti hlavy, pravidelne na maloletú kričal a bil ju, čo používal ako výchovný prostriedok, napríklad keď pridľho jedla, alebo keď nechcela jesť, alebo keď ho v čomkoľvek neuposlúchla, pričom toto jeho konanie vyvrcholilo dňa 06.06.2021, kedy s maloletou a ďalším dieťaťom zostal sám doma, v doobedňajších hodinách ju udrel do oblasti tváre na pravé oko, čím jej spôsobil opuch a podliatinu a následne v priebehu dňa ju chytil pod krkom,

čím jej spôsobil taktiež podliatiny na krku, poranenia vo vlasovej časti hlavy, poranenia členku a tak, že krívala na pravú nohu a zároveň jej počas predchádzajúceho obdobia spôsobil aj ďalšie ľahšie zranenia po celom tele, ktoré znalec MUDr. Peter Malinovský, PhD., HA, MPH z odboru Zdravotníctvo, farmácia, chirurgia, traumatológia vyhodnotil ako sústavné a mnohonásobne sa opakujúce viaceré poranenia a úrazy spôsobené fyzickým násilím inou osobou, násilím neadekvátnym veku a fyzickej sile a stavbe tela poškodenej a práve pre typický charakter a opakovanie identických charakteristických zranení poškodenej tieto spadajú do syndrómu týraného dieťaťa, a preto v tomto konkrétnom prípade dobu potrebnú na doliečenie a hojenie vyššie uvedených a zdokumentovaných zranení hodnotí nad 7 dní, a to 10 až 14 dní pre doliečenie ad integrum, a následné psychologické vyšetrenie maloletej znalkyňou PhDr. Alenou Kopányiovou, PhD. poukazuje na výskyt syndrómu CAN - fyzické týranie a prítomnosť posttraumatickej stresovej poruchy, ako reakcia na neprimerané výchovné metódy manžela matky maloletej, obvineného M. N.,

za čo bol podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), písm. l), § 38 ods. 3 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 3 /tri/ roky. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odložil a stanovil skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 5 /päť/ rokov. Podľa § 51 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obžalovanému uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Podľa § 51 ods. 1, ods. 4 písm. h) Tr. zák. súd obžalovanému uložil príkaz podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom výchovnému programu. Podľa § 51 ods. 1, ods. 4 písm. k) Tr. zák. súd obžalovanému uložil príkaz zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Podľa § 51 ods. 1, ods. 3 písm. f) Tr. zák. súd obžalovanému uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s mal. E. M. nar. 13.09.2017 v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo iných obdobných prostriedkov. Podľa § 51 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému uložil príkaz nepriblížiť sa k mal. E. M. nar. 13.09.2017 na vzdialenosť menšiu ako 5 /päť/ metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlija tejto osoby. Podľa § 51 ods. 1, ods. 4 písm. f) Tr. zák. súd obžalovanému uložil príkaz písomne sa ospravedlniť poškodenému N. D.. Podľa § 73 ods. 2 písm. d), § 74 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obžalovanému ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. Podľa § 73 ods. 2 písm. d), § 74 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Po vyhlásení rozsudku sa obžalovaný výslovne vzdal práva podať odvolanie voči všetkým jeho výrokom a to aj za osoby oprávnené, a prokurátor si ponechal lehotu na podanie odvolania. Následne dňa 12.10.2021 prokurátor doručil súdu prvého stupňa odvolanie voči výroku o treste predmetného rozsudku Okresného súdu Bratislava III 46T/103/2021, ktoré smerovalo v neprospech obžalovaného.

V písomnom odôvodnení odvolania, ktoré prokurátor doručil súdu 16.11.2021, primárne poukázal na skutočnosť, že súd prvého stupňa svoje rozhodnutie o druhu a výmere trestu odôvodnil tým, že vychádza zo všeobecných zásad uvedených v § 34 Tr. zák., s prihliadnutím na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. V tomto ohľade prokurátor rozviedol úvahy súdu prvého stupňa o možnosti uloženia podmieničného trestu odňatia slobody, a to vzhľadom na osobu obžalovaného, možnosti jeho nápravy, dĺžky stanovenej skúšobnej doby, ako aj uložených v primeraných obmedzenií a povinnosti obžalovanému.

Prokurátor však nesúhlasil s názorom súdu, že na nápravu a prevýchovu obžalovaného bude postačovať trest nespojený s obmedzením osobnej slobody a to z dôvodov, ktoré prokurátor následne rozviedol. Zranenia, ktoré obžalovaný spôsobil maloletej, boli bez akýchkoľvek pochybností špecifikované závermi znaleckého posudku MUDr. Petra Malinovského, PhD. MHA, MPH, kde okrem iného uviedol, že u maloletej sa jedná po sústavné a mnohonásobne sa opakujúce viaceré poranenia a úrazy, spôsobené fyzickým násilím inou osobou, násilím neadekvátnym veku a fyzickej sile a stavby tela poškodenej. V tomto kontexte prokurátor poukázal na závery znaleckého posudku MUDr. Petra Malinovského, PhD, MHA, MPH, kde okrem iného uviedol, že na krku poškodenej je podliatina staršieho dáta, na chrbte početné pruhy a guľaté oderky s krvnými podliatinami čerstvé aj starého dáta, po úderoch tvrdým predmetom, po bokoch aj prednej strane hrudníka a brucha sú podliatiny čerstvé aj starého dáta, laktové kĺby s podliatinami starého dáta, zadnica s podliatinami starého dáta v tvare ruky. Prokurátor tiež poukázal na skutočnosť, že nové zranenia sa objavujú na rovnakých miestach. Ako boli zistené zranenia staršieho dáta, pričom mechanizmu vzniku týchto zranení je možné hodnotiť ako identický. Následne poukázal, že zranenia, ktoré maloletá utrpela boli určite v momente ich vzniku silno bolestivé, pričom vzhľadom na charakter a rozsah museli byť bolestivé aj v následnom období ich hojenia. Maloletá krívala

aj počas hospitalizácie. Je možné predpokladať, že maloletá sa snažila nepriznať bolesť, napriek tomu že bolesti mala.

V ďalšej časti písomných dôvodov odvolania prokurátor poukázal na závery znaleckého posudku znalca PhDr. Aleny Kopányiovej, PhD. z odboru psychológia za účelom psychologického vyšetrenia maloletej poškodenej. Uvedená znalkyňa jednoznačne konštatovala, že popísané zranenia vznikli v príčinnej súvislosti práve s konaním obžalovaného. Táto skutočnosť bola závažnejšia o to viac, že poškodená maloletá bola na obžalovaného absolútne odkázaná, nakoľko vykonával rolu jej náhradného otca vo výchovnom prostredí s matkou maloletej, pričom obžalovaný, namiesto toho, aby jej svojou výchovou s vplyvom poskytol opateru a ochranu, ktoré potrebuje štvorročné dievčatko, práve naopak spôsoboval opakované zranenia fyzickými útokmi absolútne neprimeranými veku a postave poškodenej.

Na základe týchto skutočností má prokurátor za to, že podmienený trest odňatia slobody a príkazy spočívajúce v ochranných opatreniach a primeraných obmedzeniach, v danej situácii nie je dostatočný a dokonca v niektorých bodoch a nevykonateľný. Poukázal na skutočnosť, že matka poškodenej je stále zákonnou manželkou obžalovaného a v prípade ich ďalšieho spolužitia, po prepustení z väzby na slobodu, nie je možné vykonať obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodenou maloletou. Prokurátor tiež uviedol, že podľa jeho názoru vymeraný trest nespĺňa podmienky determinované § 34 ods. 1 Tr. zák., teda ochranu spoločnosti pred páchatelom a to tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Prokurátor tiež poukázal na skutočnosť, že okolnosť že páchatel nie je recidivistom, nemôže byť izolovanou skutočnosťou, ktorá pri takomto trestnom čine bude jediným dôvodom, že nebude obžalovanému ukladaný trest nespojený s odňatím slobody.

Záverom prokurátor uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd zrušil výrok o treste Okresného súdu Bratislava III a sám vymeral obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby a zaradil obžalovaného, pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a súčasne uložil ochranné ambulantné protialkoholické liečenie.

Obžalovaný sa písomne nevyjadril k odvolaniu prokurátora.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa prokurátorka krajskej prokuratúry pridržala písomných dôvodov odvolania a navrhla uložiť obžalovanému prísnejší trest.

Obhajca, v súvislosti s odvolaním prokuratúry a z dôvodov tam uvedených uviedol, že pokiaľ ide o uložený trest a obmedzenia uložené prvostupňovým súdom, že matka poškodenej podala dňa 10.12.2021 návrh na rozvod s obžalovaným, ktorý je v súčasnej dobe vedený Okresným súdom Bratislava I pod spisovou značkou 5P/18/2021, že nie je bez významu, že biologický otec maloletej poškodenej podal na Okresný súd Bratislava IV návrh na pozbavenie rodičovských práv matky maloletej a to tak, aby bola táto zverená do výlučnej starostlivosti otca. Z uvedeného je zrejmé, že možnosť stretávania sa obžalovaného s poškodenou bude v zásade vylúčená, nakoľko obžalovaný nebude v kontakte nielen s poškodenou, ako takou, ale ani s jej matkou a bude v kontakte len s dieťaťom, ktoré má sám s matkou poškodenej. Na základe týchto okolností navrhol obhajca obžalovaného odvolanie prokuratúry zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný v rámci posledného slova uviedol, že mu je všetko ľúto, čo sa stalo a že bude viesť riadny život.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. odvolací súd napadnutý rozsudok zruší ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 321 ods. 3 Tr. por. ak preskúmava všetky výroky, ale je chybná len časť napadnutého rozsudku a možno ju oddeliť od ostatných, zruší odvolací súd rozsudok len v tejto časti; ak však zruší hoci aj len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., veta prvá, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval, že odvolanie je prípustné, bolo podané v zákonnej lehote oprávnenou osobou a splňa všetky zákonné náležitosti, preto odvolací súd konštatuje absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prifažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prifažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Odvolací súd z pripojeného spisového materiálu zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III podal dňa 14.09.2021 obžalobu na M. N., pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b) Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.10.2021 obžalovaný M. N. učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný, a následne kladne odpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Tr. por. Súd prvého stupňa podľa § 257 ods. 7 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného o vine prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu priznania nevykonal, vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste.

Okresný súd na základe vyhlásenia o vine uznal obžalovaného vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b) Tr. zák., na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. K uznaniu viny na skutkovom a právnom základe podľa obžaloby došlo po vyhlásení viny a postupe podľa § 257 Tr. por., preto výrok o vine nemôže byť predmetom revízie odvolacím súdom a táto časť rozsudku nemohla byť a ani nebola odvolaním napadnutá.

Z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd so súhlasom procesných strán podľa § 268 Tr. por. prečítal znalecký posudok z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria č. 12/2021, evidovaný v súdnom spise na č. I. 191 - 201, podľa § 269 Tr. por. oboznámil a prečítal osobné posudky na obžalovaného č. I. 289 - 299 a odpis z registra trestov č. I. 350. Z predmetných dôkazov vyplynulo, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný a prejednaný bol za jeden priestupok, ktorého sa dopustil voči matke poškodenej, pričom tento priestupok je tiež násilnej povahy, kedy spôsobil matke poškodenej zranenie nevyžadujúce si lekárske ošetrovanie.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že konanie predchádzajúce napadnutému výroku rozsudku netrpí závažnými procesnými vadami, ktoré by mali za následok porušenie práva na obhajobu alebo nezákonnosť vykonaných dôkazov v zmysle dovolacích dôvodov. Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku.

Odvolací súd konštatuje, že nie úplne správne postupoval súd prvého stupňa, keď v súlade s § 38 ods. 2 Tr. zák. ustálil pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď zistil, že u obžalovaného je daná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., t.j. že sa k trestnému činu priznal a jeho spáchanie oľutoval, avšak nesprávne identifikoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., teda že obžalovaný viedol pred spáchaním skutku riadny život, nakoľko táto okolnosť sa vykonaným dokazovaním nepreukázala, ba viac sa vyvrátila. Je potrebné poukázať, že obžalovaný bol postihnutý za priestupok rovnako násilného charakteru, ktorého sa dopustil voči matke poškodenej. Vzhľadom na túto okolnosť má odvolací súd za to, že obžalovanému nie je možné priznať poľahčujúcu okolnosť - a to, že viedol riadny život. Súd prvého stupňa správne pri obžalovanom neidentifikoval žiadnu priťažujúcu okolnosť. Za takto zisteného stavu odvolací súd konštatuje, že pri obžalovanom je daná existencia jednej poľahčujúcej okolnosti a žiadnej priťažujúcej okolnosti a je teda na mieste postup podľa § 38 ods. 3 Tr. zák.

Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že primeranosť trestnej sankcie predstavuje proporionalitu medzi záujmom na ochrane spoločnosti pred páchatelom trestného činu a zásahom do základných práv páchatel'a spôsobených uloženou sankciou. Odvolací súd v tomto kontexte konštatuje, že len primeraná trestná sankcia môže splniť svoj účel a byť páchatelom a spoločnosťou pociťovaná ako spravodlivá. Ide o všeobecnú zásadu formulovanú pre druhy trestných sankcií, ktorá je vyjadrená rovnako pre tresty, ako aj pre ochranné opatrenia. Pokiaľ sa jedná o trest, základom jeho primeranosti a rozhodujúcim kritériom, je posudzovanie spôsobu spáchania trestného činu. Súd musí posúdiť význam porušenia chráneného záujmu, spôsob vykonania trestného činu, jeho následky, ako aj okolnosti za ktorých bol tento trestný čin spáchaný.

V posudzovanom prípade má aj odvolací súd rovnako ako prokurátor, za to, že trest nespojený s odňatím slobody pre obžalovaného nemôže, vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu, splniť svoj účel. Odvolací súd v tomto kontexte opätovne konštatuje, že obeťou trestného činu, je nielenže maloletá osoba, ale štvorročné dievčaťko, ktoré nemalo reálnu možnosť sa žiadnym spôsobom voči obžalovanému brániť, ktoré bolo na obžalovaného odkázané a o ktoré sa mal tento starať. Namiesto týchto okolností, si obžalovaný neplnil základné povinnosti starostlivosti o malé dieťa, toto týral, pričom sa nejednalo o jednorazové konanie, resp. jednorazový skrat, ale o konanie, ktoré trvalo minimálne 10 mesiacov. Tiež je namieste poukázať na skutočnosť, že z hľadiska psychického vývoja takto malého dieťaťa, toto nemohlo ani len chápať dôvody, prečo obžalovaný tak koná, keďže veľakrát jeho útoky neboli spojené s nevhodným správaním dieťaťa (v tomto kontexte krajský súd dodáva, že ani v takomto prípade by na takéto útoky obžalovaný právo nemal), ale veľakrát obžalovaný útočil na maloletú poškodenú z absurdných a nezmyselných dôvodov, ako je napríklad pomalý príjem stravy, nedojedené jedlo, čo logicky štvorročné dieťa nemôže chápať, že má byť za takúto činnosť či nečinnosť akokoľvek sankcionované a už vôbec nie fyzickým násilím.

Pri úvahách o druhu trestu odvolací súd dospel k záveru, že pri osobe obžalovaného, aj napriek okolnosti, že doposiaľ nebol súdne trestaný, spôsob spáchania trestného činu, jeho následky, či už fyzické, ale najmä psychické, ktoré sa u poškodenej ešte len môžu prejaviť, vylučuje ukladanie trestu nespojeného s trestom odňatia slobody. V tomto kontexte sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil s prokurátorom a dôvodmi podaného odvolania, ktoré tento precízne popísal a rovnako aj odvolací súd má za to, že z hľadiska zisteného skutkového stavu, aj napriek vykonanému vyhláseniu o vine obžalovaného a oľutovanie trestného činu, je mu potrebné vymerať nepodmienečný trest odňatia slobody.

Na základe týchto skutočností je uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému plne opodstatnené a odráža nielen možnosti jeho nápravy a morálne odsúdenie páchatel'a, ale aj požiadavky generálnej prevencie. Uloženie takéhoto druhu trestu zodpovedá zákonným kritériám uvedeným v § 34 ods. 1 Tr. zák. kedy súd nemôže tolerovať nielenže týranie akejkoľvek osoby, ale najmä týranie malého štvorročného dieťaťa, ktoré v mnohom nerozumie a ani nemôže rozumieť dôvodom útoku agresora, nemá absolútne žiadnu možnosť sa brániť, pričom konanie obžalovaného môže mať do budúcnosti, smerom k vývoju poškodenej, nenapraviteľné následky, ktoré sa môžu prejaviť v blízkej ale aj vzdialenejšej budúcnosti. Z uvedených dôvodov v rámci generálnej prevencie, odvolací súd ustálil, že obžalovanému za takýto skutok, je potrebné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody.

Pri výmere trestu súd prvého stupňa postupoval príliš mierne, keď v rámci trestnej sadzby uložil obžalovanému podmienečný trest odňatia slobody. Aj odvolací súd síce prihliadal na priznanie a

oľutovanie skutku obžalovaným, avšak rovnako bral na zreteľ, aj na následok spáchaného trestného činu, ako aj na poškodenú a jej možnosť sa voči takémuto konaniu brániť, pričom táto možnosť reálne nebola žiadna. Všetky pertraktované okolnosti odvolací súd zohľadnil aj tým, že obžalovanému mimoriadne znížil trest, a to podľa § 39 ods. 2 písm. d) s poukazom na § 39 ods. 4 Tr. zák. analogicky, a obžalovanému v rámci trestnej sadzby 3 až 8 rokov, mimoriadne znížil trest, a to na výmeru 2 roky. Touto skutočnosťou súd v plnej miere zohľadnil aj to, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný a jedná sa o jeho prvý prehrešok, ktorý je v rozpore s Trestným zákonom chráneným záujmom.

Odvolací súd preto podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne, ktorý lepšie zodpovedá požiadavkám individuálnej, ale aj generálnej prevencie. Uloženie takéhoto trestu korešponduje s citovanými ustanoveniami zákona.

Odvolací súd rovnako rozhodol aj o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody v súlade s § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a tohto zaradil pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Takéto zariadenie plne neodzrkadľuje skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody nebol a jedná sa o jeho prvý konflikt s Trestným zákonom.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a dodáva, že v nezrušených častiach zostal napadnutý rozsudok nedotknutý.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.